

N:o 12.

*Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående befrielse
för sterbhusdelegarne efter aflidne justitieombudsmannen
S. L. Theorells enka, Sofia Wilhelmina Theorell, född
von Schwerin, från erläggande af stämpelafgift vid lag-
fart å fideikommissegendomen Borkhult med Gobo och
underlydande hemman; gifven Stockholms slott den 20
december 1889.*

Aflidne justitieombudsmannen S. L. Theorells enka, Sofia Wilhelmina Theorell, född von Schwerin, hvilken genom Kongl. Maj:ts dom den 20 december 1880 fått sig tillerkänd fideikommissrätten till det så kallade Burenschöld-Schwerinska fideikommisset Borkhult med Gobo och underlydande egendomar i Östergötlands län, afled den 29 juli 1881, efterlemnande såsom närmaste arfvingar sönerne vice kollegan Johan Henrik Theorell, före detta kaptenen Carl Fredrik Theorell och å utrikes ort vistande Bror Martin Otto Theorell samt dottern Eva Magdalena Margareta Theorell. Af den efter enkan Theorell upprättade bouppteckning inhemtas, att tillgångarne i boet, fideikommisset oräknadt, utgjort allenast 2,583 kronor 35 öre, under det att skulderna, förutom i fideikommisset inteknad gäld, uppgått till 40,763 kronor 77 öre.

I fråga om sin qvarlåtenskap, med inbegrepp jemväl af fideikommissets afkastning under fardagsåret, hade enkan Theorell, genom testamente den 8 juni 1880 med dertill den 4 januari 1881 gjordt tillägg, förordnat, bland annat, att hennes söner Johan Henrik Theorell och Carl Fredrik Theorell skulle vara uteslutne från all delaktighet i arfvet efter henne.

Då hvarken enkan Theorell i lifstiden eller hennes sterbhus,

hvilket senare innehäft fideikommisset från dödsfallet till fardagen den 14 mars 1883, å enkan Theorells fång deraf i behörig ordning sökt lagfart, instämde vederbörande allmänna åklagare ofvanbemälde sterbhusdelegare till 1885 års lagtima vintertering med Skärkinds härad, under yrkande, att häradsrätten måtte genom vite tillhålla sterbhusdelegarne att lagfara med egendomarne. Med anledning häraf och under åberopande af stadgandena i § 1 mom. 2 samt § 3 i kongl. förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875 förelade häradsrätten genom utslag den 24 mars 1885 bemälde sterbhusdelegare att sist å 1885 års lagtima hösteting i häradet, vid vite af 500 kronor, fullgöra sitt åliggande i omförmälda hänseende. Över detta utslag besvärade sig Johan Henrik Theorell hos Kongl. Majts och rikets Göta hofrätt, som, enär ostridigt vore, att Johan Henrik Theorell genom testamente uteslutits från all delaktighet i qvarlätnskapen efter sin moder, samt Johan Henrik Theorell vid sådant förhållande icke vore pliktig att ombestyra lagfart å den sistnämndas fång till ifrågavarande fideikommissegendomar, genom utslag den 26 oktober 1885, med upphävande af häradsrättens utslag, såvidt det rörde Johan Henrik Theorell, ogillade allmänna åklagarens mot honom förda talan. Hofrättens berörda utslag, öfver hvilket åklagaren i underdånighet anförde besvärs, blef af Kongl. Maj:t genom utslag den 9 september 1886 fastställdt. Till 1887 års lagtima vintertering med Skärkinds härad instämde derefter åklagaren Carl Fredrik Theorell och Bror Martin Otto Theorell samt Eva Magdalena Margareta Theorell, mot hvilka häradsrättens utslag vunnit laga kraft, med yrkande att de måtte fällas till utgifvande af det försutna vitet samt vid nytt vite föreläggas att fullgöra sitt omförmälda åliggande; och sedan åklagaren, enär laga ombud för å utrikes ort vistande Bror Martin Otto Theorell icke kunnat anträffas, afstått från sin mot den sistnämnde förda talan, fälde häradsrätten genom utslag den 30 november 1887 Carl Fredrik Theorell och Eva Magdalena Margareta Theorell att utgifva det försutna vitet, 500 kronor, samt förpligtade dem att, vid förhöjdt vite af 1,000 kronor, sist å näst deretter i häradet infallande lagtima vintertering i behörig ordning söka lagfart å ifrågavarande fideikommissegendomar. Detta utslag vann laga kraft.

I en till Kongl. Maj:t ingifven skrift hafva nu Carl Fredrik Theorell och Eva Magdalena Margareta Theorell i underdånighet anhållit, att Kongl. Maj:t måtte af nåd befria sökandena från utgifvande af ofvan omförmälda, dem ådömda vite ävensom från skyldighet att gälda den stämpelafgift, som de för lagfart med ifrågavarande egen- domar vore skyldige erläggga.

Till stöd för sin underdåliga anhållan anföra sökandena, att då, såsom naturligt vore, det icke obetydliga skuldbelopp, som af enkan Theorell efterlemnats, icke kunnat med inkomsterna under fardagsåret till fullo gäldas, Eva Magdalena Margareta Theorell lika litet som Carl Fredrik Theorell, hvilken varit utesluten från delaktighet i arfvet efter modren, haft någon inkomst från fideikommisset; att Eva Magdalena Margareta Theorell, efter erhållen del af häradsrättens ofvanberörda utslag den 24 mars 1885, sökt att, såvidt i hennes förmåga stod, anskaffa medel till fideikommissbrevets stämpelbeläggning och dervid medelst pantförskrifning af sitt lösörebo lyckats upplåna en summa af 1,500 kronor, som jemte ett såsom gäfva erhållet belopp af 250 kronor blifvit, på sätt ett af domhafvanden i Skärkinds härad utfärdadt, ansökningen bilagdt qvitto äfven utvisade, till bemälde domhafvande öfverlemnadt för att gå i afräkning på det belopp, 4,567 kronor 20 öre, som erfordrades för stämpelbeläggningen, men efter bemälde domhafvandes död af henne åter uppburits och användts för återlösande af det pantförskrifna lösöreboet; att Carl Fredrik Theorell, som år 1878 afträdt sin egendom till konkurs, deri oprioriterade borgenärer icke erhållit någon utdelning, sedan dess hvarken genom arf eller annorledes fått någon tillgång — varande vid ansökningen fogadt ett af ordföranden i Yxnerums sockens kommunalnämnd F. Kärnell samt komministern J. Andersson den 4 november 1887 meddeladt intyg, att Carl Fredrik Theorell då saknade alla tillgångar; — att Eva Magdalena Margareta Theorell vore sextio år gammal och oförmögen att genom arbete bereda sig ett nødorftigt uppehälle, hvarför det vore i alla afseenden för henne omöjligt att anskaffa det för stämpelbeläggningen och vitets gäldande erforderliga belopp, utan skulle hon för aftjenande af det redan ådömda vitet samt de ytterligare viten, som kunde blifva henne för ifrågavarande uraktlätenhet ådömda, nødgas tillbringa sin återstående lifstid i fängelse; samt att, hvad beträffade Carl Fredrik Theorell, samma skäl för befrielse från lagfartsskyldigheten borde få gälla för honom som för hans broder Johan Henrik Theorell.

I infordradt underdåligt utlåtande har kongl. statskontoret anfört, att enär anledning ej syntes vara att antaga, att sökandena, åtminstone för den närmaste tiden, skulle kunna fullgöra sitt ålliggande att lagfara med egendomarne och de sálunda torde komma att förpligtas utgifva det förhölda vite, hvarvid dem redan förelagts att lagfara, och de ytterligare viten, som kunde dem föreläggas; samt då, vare sig Kongl. Maj:t befriade sökandena från vitenas utgivande eller ej, sökandena i allt fall ej, derest icke någon oförutsedd ändring i deras ekonomiska ställning skulle inträffa, kunde föranstalta om lagfart å enkan Theorells

fång, till följd hvaraf, och då Bror Martin Otto Theorell, såsom varande å aflägse utrikes ort, ej torde ombestyra lagfarten, den nye fideikommissarien skulle hindras från erhållande af lagfart, statskontoret ansåge sådana omständigheter föreliggia, att statskontoret funne sig böra tillstyrka befrielse för sökandena från erläggande af den stämpel-afgift, som för lagfarande af ifrågavarande fång eljest skolat ifrågakomma.

Med afseende å hvad sálunda förekommit vill Kongl. Maj:t, som på högsta domstolens tillstyrkan, genom utslag den 5 april innevarande år af nåd förskonat sökandena från utgifvande af det dem ådömda vitet, härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att enkan Theorells sterbhusdelegare må befrias från skyldigheten att vid lagfart å ifrågavarande fideikommisssegendomar förse fideikommissbrefvet med stämpel.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevägen.

OSCAR.

F. v. Essen.

Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållt inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 december 1889.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern friherre ÅKERHIELM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: WENNERBERG,
friherre PALMSTIerna,
friherre von ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD.

35:o.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet friherre von Essen föredrog vidare en af före detta kaptenen Carl Fredrik Theorell och Eva Magdalena Margareta Theorell gjord ansökning, deruti sökandena, hvilka jemte öfriga sterbhusdelegare efter aflidne justitieombudsmannen S. L. Theorells enka, Sofia Wilhelmina Theorell, född von Schwerin, genom Skärkinds häradsrätts mot sökandena laga kraftvunna utslag den 24 mars 1885 vid vite förelagts att söka lagfart å den inom häradet belägna del af det af enkan Theorell i lifstiden innehafda så kallade BurenSchöld-Schwerinska fideikomisset Borkhult med Gobo och underlydande egendomar, i underdånighet anhållit, att Kongl. Maj:t måtte af nåd befria sökandena från gäldande af den stämpelavgift, som de vid lagfart med ifrågavarande egendomar vore skyldige erlägga;

öfver hvilken ansökning statskontoret afgifvit infordradt under-dåligt utlåtande.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit tillstyrkte statsrådet, att Kongl. Maj:t täcktes i nådig proposition föreslå Riksdagen att med-gifva, att enkan Theorells sterbhusdelegare måtte befrias från skyldigheten att vid lagfart å ifrågavarande fideikommissegendomar förse fideikommissbrefvet med stämpel.

Hvad statsrådet sålunda tillstyrkt behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan Litt. vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
Hjalmar Rettig.